

DOI [HTTPS://DOI.ORG/10.32782/NAOMA-BULLETIN-2025-3-12](https://doi.org/10.32782/NAOMA-BULLETIN-2025-3-12)

УДК 7.01: 745.02

ORCID ID:000-0003-4496-5931

Алла Дяченко

кандидатка педагогічних наук, доцентка

Київська державна академія декоративно-прикладного

мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

pani.alla0107@gmail.com

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА ПОНЯТІЙНО-КАТЕГОРІАЛЬНИЙ АПАРАТ ДОСЛІДЖЕННЯ ХУДОЖНЬО-ПРОМИСЛОВОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

Анотація. Стаття присвячена методологічним засадам і понятійно-категоріальному апарату дослідження художньо-промислового мистецтва України, що розглядається як унікальне явище на перетині мистецької творчості та промислового виробництва. **Мета роботи** – надання пропозицій щодо вдосконалення категоріально-понятійного апарату дослідження художньо-промислового мистецтва України. В ході наукового дослідження використані загальнонаукові **методи** пізнання, зокрема аналіз, синтез, порівняння, узагальнення та системний підхід. **Результати дослідження** показують, що художньо-промислове мистецтво України є самостійною категорією, яка поєднує естетичний потенціал із технологічними можливостями. Зроблено акцент на відмінностях між художньо-промисловим мистецтвом і дизайном: перше орієнтоване на створення унікальних об'єктів із глибоким культурним наповненням, тоді як дизайн спрямований на масове виробництво з домінуванням функціональних характеристик. Досліджено професійний склад фахівців, залучених до створення художньо-промислових виробів, та окреслено основні методологічні підходи до їхнього аналізу. Показано, що художньо-промислове мистецтво вирізняється авторськими техніками, концептуальною виразністю й технологічними експериментами. Важливим чинником є його зв'язок із ремісничими традиціями, що поступово скорочується в дизайні через орієнтацію на технологічний прогрес. Досліджено ключові етапи створення художньо-промислових об'єктів – від концептуального задуму до презентації готового виробу. Оцінювання якості таких об'єктів здійснюється на основі експертного аналізу, врахування споживчих оцінок і відповідності сучасним мистецьким і технічним стандартам. Практичне значення дослідження полягає у визначенні методологічних засад оцінки художньо-промислового мистецтва та розробці критеріїв для його подальшого аналізу в контексті сучасного мистецтва й дизайну.

Ключові слова: художньо-промислове мистецтво, методологія, дизайн, естетика, технології.

Alla Diachenko

Candidate of Pedagogical Science, Associate Professor,

Mykhailo Boychuk Kyiv State Academy of Decorative

and Applied Arts and Design

pani.alla0107@gmail.com

METHODOLOGICAL FOUNDATIONS AND CONCEPTUAL-CATEGORICAL FRAMEWORK OF THE STUDY OF UKRAINE'S ARTISTIC AND INDUSTRIAL ART

Abstract. The article explores the methodological foundations and conceptual-categorical framework of the study of Ukraine's artistic and industrial art, which is viewed as a unique phenomenon at the intersection of artistic creativity and industrial production. **The aim of the study** is to offer suggestions for improving the categorical and conceptual framework used in the research of Ukraine's decorative and applied arts. The study employs general scientific **methods** of cognition, including analysis, synthesis, comparison, generalization, and a systematic approach. **The findings** indicate that artistic and industrial art in Ukraine constitutes an independent category that integrates aesthetic potential with technological capabilities. The study emphasizes the distinctions between artistic and industrial art and design: the former focuses on creating unique objects with profound cultural significance, while the latter is geared toward mass production with an emphasis on functional characteristics. The professional composition of specialists involved in the creation of artistic and industrial objects is examined, along with key methodological approaches to their analysis. The research highlights that artistic and industrial art is distinguished by authorial techniques, conceptual expressiveness, and technological experimentation. A significant factor is its connection with craft traditions, which is gradually diminishing in design due to its orientation toward technological progress. The study investigates the key stages in the creation of artistic and industrial objects, from conceptual development to the presentation of the final product. The quality assessment of such objects is based on expert analysis, consumer evaluations, and compliance with contemporary artistic and technical standards. The practical significance of the study lies in defining methodological principles for evaluating artistic and industrial art and developing criteria for its further analysis in the context of contemporary art and design.

Key words: artistic and industrial art, methodology, design, aesthetics, technologies.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями (актуальність теми). Художньо-промислове мистецтво, балансуючи між модерністськими та постмодерністськими інтерпретаціями, набуває свободи і легкості у практичному просторі постіндустріального суспільства. Воно стає не лише засобом естетичного вираження, але й визначальним фактором формування візуального образу, структурної форми та якості сучасного життя. Водночас методологічні засади цього мистецтва залишаються недостатньо інтегрованими в актуальну практику: вони існують радше як науковий релікт, який, хоча й зберігає свою термінологічну та змістову традицію, усе ж відсунений на периферію сучасного теоретичного дискурсу [1].

Одна з основних проблем дослідження художньо-промислового мистецтва полягає в його розмежуванні з дизайном, який набув значного поширення у сфері виробництва. Попри схожість підходів, ці поняття мають принципові відмінності: художньо-промислове мистецтво зосереджується на авторській творчості, унікальних формах та культурній самобутності, тоді як дизайн орієнтований на масове виробництво, функціональність і комерційну привабливість. Розуміння цих відмінностей є ключовим для правильного визначення об'єктів художньо-промислового мистецтва та їхньої ролі у сучасному світі.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексного аналізу методологічних засад художньо-промислового мистецтва України, його понятійно-категоріального апарату та процесів формування. Визначення ключових етапів створення таких об'єктів, їхніх характеристик і критеріїв оцінювання сприятиме глибшому розумінню цього явища та його інтеграції в сучасний культурний і виробничий простір.

Аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Питання методологічних засад та понятійно-категоріального апарату дослідження художньо-промислового мистецтва України є досить вивченим як у вітчизняній, так і в зарубіжній науковій літературі. Українські науковці приділяють увагу проблематиці взаємодії дизайну й мистецтва, психологічним аспектам творчості, а також формуванню проектно-образного мислення дизайнерів. Водночас зарубіжні дослідження пропонують широкий спектр підходів до аналізу промислового

мистецтва, його зв'язків із технічною естетикою та художнім конструюванням.

Значний внесок у розвиток теми зробила Н. Вергунова [2], яка розглядає термінологічну взаємодію дизайну й мистецтва, що є важливим для уточнення понятійного апарату дослідження. Л. Іванова, О. Сергєєва та С. Котлик [3] у своєму навчальному посібнику «Основи промислового дизайну» висвітлюють основи промислового дизайну, зокрема його принципи й методологічні підходи, що є важливими для розуміння процесів формування художньо-промислового мистецтва. Н. Карпенко у навчальному посібнику «Психологія творчості» [4] аналізує психологічні аспекти творчості, що має значення для розкриття механізмів креативної діяльності у сфері дизайну.

Методологічні засади дизайну як науки детально розглядає Н. Сергєєва у статті «Дизайн як методологія» [1], підкреслюючи важливість системного підходу до аналізу дизайну як міждисциплінарного явища. Важливим є також дослідження В. Турчина «Особливості формування проектно-образного мислення дизайнера» [5], який акцентує увагу на особливостях формування проектно-образного мислення дизайнера, що є ключовим у створенні промислового мистецтва.

Зарубіжні дослідження також відіграють важливу роль у вивченні художньо-промислового мистецтва. Так, Дж. Глоаг (John Gloag «Industrial Art Explained») [7] ще в 1934 році пояснив основні принципи промислового мистецтва, тоді як Т. Мальдонадо (Tomás Maldonado «Design industrial. Arte & comunicação») [8] у своїй праці розглядає взаємозв'язок мистецтва, дизайну та комунікації. Д. Мейлі (Donald Maley «Industrial Arts – A Study of Industry and Technology for Contemporary Man») [9] аналізує промислове мистецтво як втілення технологічного й індустріального прогресу. Г. Рід (Herbert Read) [10] у класичній роботі «Art and Industry» висвітлює принципи промислового дизайну, тоді як Р. Таттл (Tuttle R. «Art: Functional Objects from Donald Judd to Rachel Whiteread») [11] вказує на діалектичну взаємодію мистецтва й дизайну. Для дослідження використовувалася також експертна література [6], зокрема публікації у сучасних інтернет-виданнях, де розглянуто природу промислового мистецтва та його взаємозв'язок із технічною естетикою і художнім конструюванням.

Попри значний обсяг наукових праць, присвячених темі, відчувається нестача систематизованого матеріалу щодо методологічних засад

і понятійного апарату художньо-промислового мистецтва України. Тому в межах дослідження було здійснено аналіз, групування та систематизацію наявної інформації, що дало змогу представити її у світлі сучасних наукових підходів.

Мета статті – надання пропозицій щодо вдосконалення категоріально-понятійного апарату дослідження художньо-промислового мистецтва України.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Попри уявну чіткість взаємозв'язків у тріаді «методологія – методика – метод», існує певна невизначеність і неоднозначність у трактуванні предмета методології досліджень художньо-промислового мистецтва в контексті досвіду України. Це спричиняє окремі суперечливі підходи та, загалом, призводить до спрощеного її сприйняття більшістю науковців. Методологію часто розглядають як абстрактне поняття, що лише задає загальні принципи формування того чи іншого наукового або ж практичного продукту [2]. Водночас, підходячи до питання більш конкретизовано, нами було досліджено зарубіжну літературу кінця ХХ ст., яка є цінним матеріалом для розуміння понять та категоріального апарату, що може бути інтерпретованою в контексті досвіду України.

Як зазначає у своєму дослідженні 1967 року Д. Мейлі, сфера дослідження промислового мистецтва зберігається в межах наступного визначення: «...промислове мистецтво визначає аспекти творчої діяльності, що стосуються ідентифікації об'єктів художньо-промислового мистецтва, визначення особливостей їх створення, дослідження професій, що займаються художньо-промисловим мистецтвом, дослідження процесів та продукції, а також проблем» [9, с. 2]. Програми з вивчення промислового мистецтва розробляються таким чином, щоб реалістично і змістовно взаємодіяти з кожним з перелічених аспектів [9].

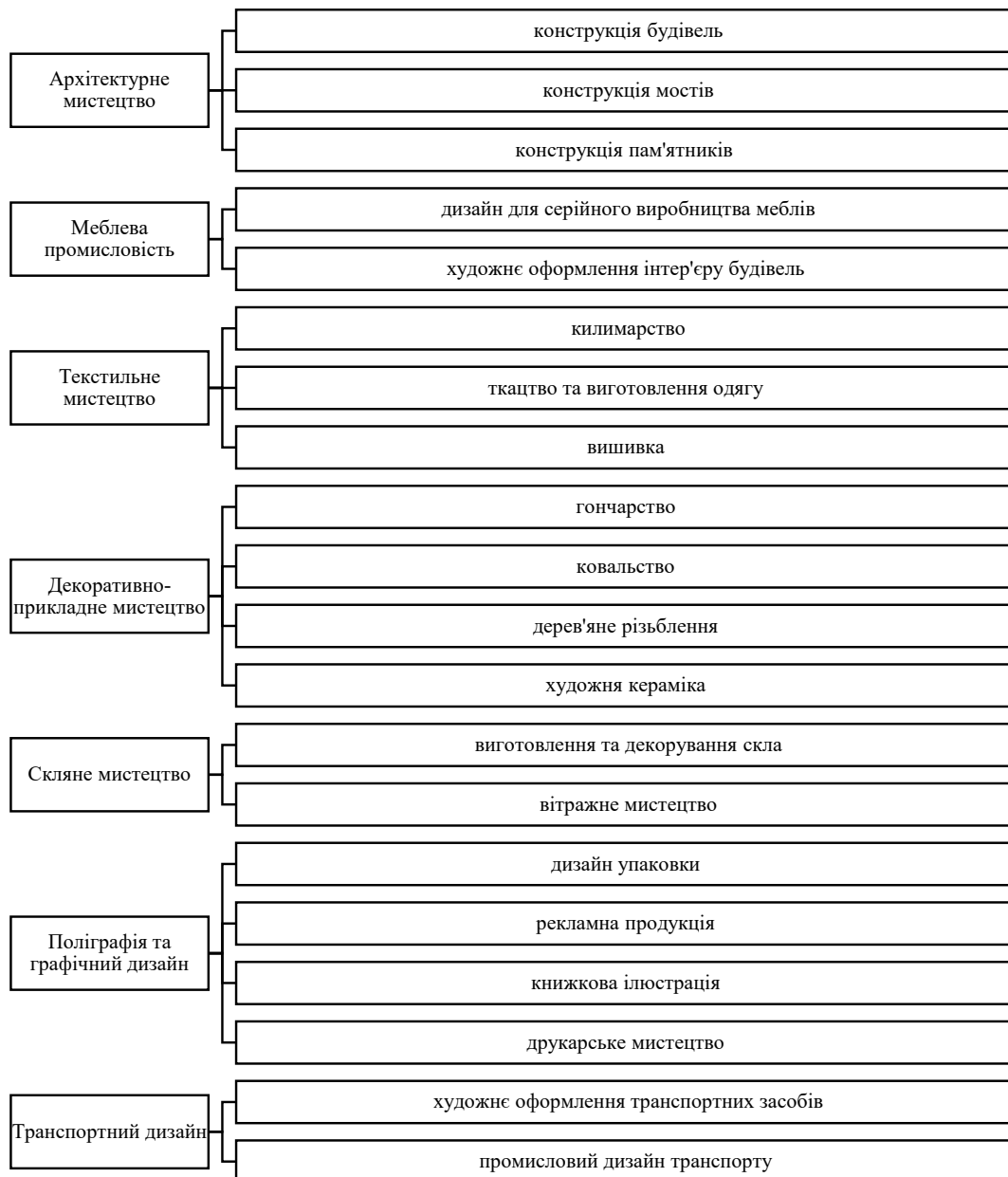
Дослідження художньо-промислового мистецтва – це дисципліна, яка зосереджена на створенні предметного середовища, здатного задовольнити матеріальні та духовні потреби людей. Вона охоплює пошук та визначення властивостей різних предметів, які виробляються промисловим способом, з акцентом не стільки на зовнішніх характеристиках окремих об'єктів, скільки на структурних та функціональних зв'язках між ними, завдяки яким забезпечується єдність предметного середовища.

Основне завдання художньо-промислового мистецтва полягає в тому, щоб ототожнити рядя праці та предмети повсякденного вжитку згідно з естетичними канонами, спрямовуючи творчий акт на визначення форми виробу до його фізичного створення і орієнтуючись на масове виробництво. Відповідно *основне завдання дослідження художньо-промислового мистецтва* – визначення практичності, унікальності та естетичності художніх рішень.

Загалом промислове мистецтво охоплює широкий спектр практичної діяльності, включаючи засоби праці, транспортні засоби, різноманітні інструменти й устаткування, а також предмети побуту, які щодня оточують людину. До цієї сфери належать також види промислового виробництва з вираженим художнім характером, такі як архітектура, меблеве виробництво, килимарство, ткацтво, а також різні форми декоративно-прикладного мистецтва, зокрема гончарство, ковальство, дерев'яне різьблення, виробництво скла, поліграфія, реклама та дизайн одягу. Навіть у таких професіях, як лікарі, вчителі, журналісти, слюсарі, механіки, сантехніки чи малярі, хоч і не використовуються художні методи безпосередньо, все ж присутній естетичний компонент. Проведемо узагальнену класифікацію об'єктів художньо-промислового мистецтва, яке найбільш поширене в Україні.

Щоб ідентифікувати об'єкти художньо-промислового мистецтва, необхідно чітко окреслити суть даного поняття. Розглянемо основні концептуальні основи визначення поняття художньо-промислового мистецтва. До середини ХХ ст. вивчення цього поняття стало предметом численних досліджень та суб'єктивних думок теоретиків і практиків цієї галузі. Їхні теоретичні роздуми висвітлюють декілька ключових позицій авторів.

Джон Глоаг у своїй книзі «Industrial art explained» (1934), чітко визначає художньо-промислове мистецтво як творчість у сфері промислової продукції, тобто це створення креативної продукції. Водночас автор визначає схоже поняття – дизайн, яке має комерційне значення. І якщо промислова продукція виготовляється для особистих цілей, власної реалізації або задля благ суспільства, то дизайн створюється для стимулювання продажів. На противагу Д. Глоагу, Герберт Рід у своїй праці «Art and Industry: The Principles of Industrial Design» (1935) висловлює іншу думку, стверджуючи, що основна проблема не у пристосуванні машинного виробництва під

Класифікація художньо-промислового мистецтва за видами промислового виробництва [складено автором]

естетичні стандарти ремесла, а в створенні нових естетичних норм для сучасних методів виробництва. Герберт Рід розглядає мистецтво як частину виробничих процесів, які створюють теоретичну основу для дизайну. Томас Малдонадо пропонує компроміс між радикальними поглядами своїх колег, стверджуючи, що дизайн містить елементи художньо-промислового мистецтва, однак, основною концептуальною відмінністю дизайну та художньо-промислового мистецтва є те, що він формує якість продукту.

В Україні термін «художнє конструювання» впроваджений у концепцію виробничих процесів

за часів Радянського Союзу, він використовувався для опису діяльності, яка сьогодні відома як дизайн. Як зазначає вітчизняна дослідниця Н. Вергунова (2020), цей термін описує творчу проектну діяльність, яка покликана вдосконалювати предметне середовище, створене за допомогою промислового виробництва, зібравши разом функціональні та композиційні зв'язки предметів у єдину систему, яка враховує естетичні й експлуатаційні характеристики.

До кінця XX століття думки світових практиків дизайну розділилися на дві протилежні позиції: одна, що «дизайн – не мистецтво» (Donald

Judd, Norman Potter), інша, що «дизайн рівний мистецтву» (Stephen Barton, George Nelson, Bruno Munari, R. Tuttle), і віднайти істину можна тільки шляхом наукового підходу до дослідження об'єктів промисловості.

Дослідивши вищезгадані зарубіжні та вітчизняні підходи до визначення концепції художньо-промислового мистецтва, можемо чітко розмежувати ці поняття. На нашу думку, художньо-промислове мистецтво перетворюється на дизайн, коли воно використовується у масовому виробництві. Однак, коли створюються унікальні, авторські продукти промисловості, незалежно від цілей їхнього використання: для власного споживання, для задоволення потреб суспільства, для самореалізації або ж для подальшого продажу – у такому випадку йдеться про художньо-промислове мистецтво.

Концептуальні відмінності понять дизайн та художньо-промислове мистецтво¹

Термін	Опис
Промислове мистецтво	Фокус на художньому конструюванні та естетичній привабливості з метою творчої реалізації і застосування для виготовлення об'єктів промисловості не в масових цілях.
Дизайн	Сфера, що охоплює практичне застосування художніх і технічних навичок у створенні предметів щоденного вжитку, з акцентом на функціональність, зручність та естетичний вигляд. Передбачає роботу з різними матеріалами і технологіями.

Розглядаючи особливості процесу художньо-промислового мистецтва, варто звернутися до дослідження науковця В. В. Турчина. На його думку, у цьому процесі важливими залишаються питання естетичної рефлексії та творчого переосмислення дійсності. Художність розглядається як внутрішній самообраз проєктності, а проєктність є діяльнісним модусом художності, пошуком вищої міри людської практичної діяльності в красі.

Творчий процес у художньо-промисловому мистецтві характеризується глибоким зануренням у матеріал та технологічні можливості його обробки. Автор досліджує традиційні ремесла, але водночас експериментує з новими методами, часто поєднуючи мануфактурні техніки з сучасними технологіями. Концептуальне мислення відіграє ключову роль: митці працюють із символікою, метафорою, інтерпретацією культурних

кодів, створюючи предмети, які виходять поза межі утилітарного застосування й несуть інтелектуальне або емоційне повідомлення [4].

Індикаторами художньо-промислового мистецтва є високий рівень художньої унікальності, використання авторських методик, концептуальна глибина, технологічна інноваційність і збереження ремісничої традиції. Важливим є також баланс між експериментом і майстерністю виконання, що визначає не лише зовнішню естетику, але й цінність об'єкта як мистецького артефакту. Таким чином, художньо-промислове мистецтво залишається у сфері індивідуальної творчості, де кожен предмет є не просто функціональним виробом, а мистецьким висловлюванням.

Дослідження художньо-промислового мистецтва відбувається у певній послідовності, що дає змогу забезпечити ефективність творчого процесу і відповідність кінцевого об'єкта мистецькій концепції й актуальним тенденціям. Кожен етап має свою специфіку та значення, що впливає на підсумковий результат.

1. Перший етап – визначення цілей, мети та завдань. На цьому етапі митці, дизайнери або дослідники формують основну концепцію, визначають ідею, яку має втілити художньо-промисловий об'єкт. Важливо чітко окреслити, яке естетичне, культурне або функціональне завдання має виконувати цей предмет. Враховується також авторський задум та його відповідність історичному або соціальному контексту.

2. Другий етап – аналіз зовнішнього середовища. Він охоплює дослідження моди, сучасних тенденцій, соціокультурних запитів та технологічних інновацій. Це необхідно для визначення стилістичних і функціональних характеристик майбутнього об'єкта. На цьому етапі враховуються естетичні вподобання аудиторії, вплив історичних аналогів, а також новітні підходи до формоутворення.

3. Третій етап – планування. Обираються матеріали, технічні засоби та інструменти, які найбільше відповідають концепції та поставленій меті. Важливо враховувати технологічні можливості та обмеження, що можуть впливати на фінальну реалізацію. Планування охоплює також попереднє моделювання об'єкта та аналіз його технічних характеристик.

4. Четвертий етап – організація й реалізація. Виконується індивідуальна реалізація ідеї або залучаються фахівці (зокрема технологи, програмісти та дизайнери), які беруть участь у створенні художньо-промислового об'єкта. За необхідності

¹ Систематизовано й узагальнено на основі матеріалів «Української ТОП Газети» (2024). [6]

використовують комп'ютерні програми для 3D-моделювання, візуалізації, а також розробки технічних креслень. У цей період відбувається фізична реалізація об'єкта або його тестових зразків.

5. П'ятий етап – презентація. Готовий виріб демонструють на виставках, артпроектах або спеціалізованих заходах. Це дає змогу оцінити сприйняття аудиторією, отримати критичні зауваження та визначити, чи відповідає об'єкт поставленим цілям.

Якщо ж об'єкт переходить у сферу промислового дизайну, він додатково проходить етап тестування. Випробування включають оцінку функціональності, ергономічності, довговічності матеріалів. Після необхідних доопрацювань продукт впроваджується у масове виробництво.

Таким чином, дослідження та створення об'єктів художньо-промислового мистецтва є поетапним і системним процесом, де кожен етап відіграє важливу роль у формуванні унікального об'єкта, що може залишитися в мистецькому контексті або інтегруватися у промисловий дизайн [3].

Оцінювання якості художньо-промислового мистецтва є складним процесом, що враховує як об'єктивні, так і суб'єктивні критерії. У контексті України цей процес має особливе значення через унікальність національних традицій, розвиток декоративно-ужиткового мистецтва та вплив міжнародних стандартів на сучасний дизайн. Оцінювання якості художньо-промислового мистецтва України вимагає комплексного підходу, що включає експертний аналіз, врахування технологічних параметрів, естетичних особливостей та відгуків споживачів. Експерти забезпечують професійне оцінювання науково-художньої та економічної складової продукту, тоді як кінцевий споживач визначає його реальну цінність у повсякденному житті. Поєднання цих підходів дає змогу виробникам і дизайнерам покращувати якість продукції, орієнтуючись як на національні традиції, так і на вимоги сучасного ринку.

Головні висновки і перспективи використання результатів дослідження. Методологічний підхід до дослідження художньо-промислового мистецтва України має визначальне значення для його ідентифікації як окремого феномену, що поєднує художню креативність та промислові технології.

Важливо розмежувати художньо-промислове мистецтво та дизайн: якщо перше зосереджується на естетичних і культурних аспектах створення унікальних предметів, то дизайн орієнтований на серійне виробництво й функціональність. Визначення процесу створення таких об'єктів включає дослідження професій, що займаються розробкою художньо-промислових виробів, а також аналіз принципів і методологій, які використовуються у цій сфері.

Художньо-промислове мистецтво характеризується високим рівнем унікальності, використанням авторських методик, концептуальною глибиною й технологічними інноваціями, що відрізняє його від традиційного дизайну. Якщо дизайн спрямований на масове виробництво з акцентом на ергономіку та практичність, то художньо-промислове мистецтво фокусується на індивідуальній естетичній виразності, експериментах із матеріалами та символічному наповненні. Важливою відмінністю є також зв'язок із ремісничими традиціями, що в дизайні поступово зменшується на користь технологічного прогресу.

Процес створення об'єктів художньо-промислового мистецтва містить декілька ключових етапів: визначення цілей та концепції, аналіз середовища, планування, реалізацію і презентацію. Важливими індикаторами цього мистецтва є баланс між естетичною виразністю та функціональністю, технологічна інноваційність, а також рівень майстерності виконання. Оцінювання якості художньо-промислового мистецтва відбувається за допомогою експертного аналізу, врахування споживчих оцінок та відповідності об'єкта сучасним естетичним і технічним вимогам. Це забезпечує гармонійне поєднання національних мистецьких традицій із викликами сучасного дизайну та промисловості.

Запропоновані понятійно-категоріальні підходи стануть підґрунтям для подальших досліджень у сфері художньо-промислового мистецтва, що сприятиме науковому обґрунтуванню цієї дисципліни як самостійної галузі знань. Визначення критеріїв оцінки художньо-промислових об'єктів дасть змогу державним і культурним установам формувати прозорі стандарти підтримки й розвитку українського художнього виробництва.

Список використаних джерел

1. Сергеева Н. В. Дизайн як методологія. Вісник ХДАДМ, 2020, №2, 35–41. DOI: <https://doi.org/10.5281/1993-6400-2020-2-35-41>
2. Вергунова Н. С. Терминологическое взаимодействие дизайна и искусства. Вісник КНУКиМ. Серія: Мистецтвознавство, 2020, №43. DOI: 10.31866/2410-1176.43.2020.220254.

3. Іванова Л. О., Сергєєва О. Є., Котлик С. В. Основи промислового дизайну: навч. посібник. Одеса: Астропринт, 2017. 252 с. ISBN 978-966-927-276-8.
4. Карпенко Н. А. Психологія творчості: навч. посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2016. 156 с. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/347/1/%D0%9A%D0%B0%D1%80%D0%BF%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%20%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%80%D1%87%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96.pdf>
5. Турчин В.В. Особливості формування проектно-образного мислення дизайнера: автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 05.01.03. Харківська державна академія дизайну і мистецтв, Харків, 2004. 20 с.
6. Що таке промислове мистецтво? Дизайн, технічна естетика та художнє конструювання. Топ Газета, 2024. URL: <https://uaeu.top/rozvahy/shcho-take-promislove-mistetstvo-dizajn-tekhnichna-estetika-ta-khudozhne-konstruyuvannya.html> (дата перегляду 20.03.2025).
7. Gloag J. Industrial Art Explained. G. Allen & Unwin, 1934.
8. Maldonado T. Design industrial. Arte & comunicação. T. 1. Edições 70, 1999.
9. Maley D. Industrial Arts—A Study of Industry and Technology for Contemporary Man. McGraw-Hill, 1967. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED014561.pdf>
10. Read H. Art and Industry: The Principles of Industrial Design. Harcourt, Brace and Company, 1935.
11. Tuttle R. Thesis, Antithesis, Synthesis. In: Bloemink B., Cunningham J. Design [does not equal] Art: Functional Objects from Donald Judd to Rachel Whiteread. Merrell in association with Cooper-Hewitt, National Design Museum, Smithsonian Institution, 2004.

References

1. Serhiieieva, N. V. (2020). Dizain yak metodolohiia [Design as methodology]. *Visnyk KhDADM*, 2, 35–41. DOI: 10.5281/1993-6400-2020-2-35-41 [in Ukrainian].
2. Vergunova, N. S. (2020). Terminolohichne vzaïemodiïa dyzainu i mystetstva [Terminological interaction of design and art]. *Visnyk KNUKiM. Seriia: Mystetstvovnavstvo*, 43. DOI: 10.31866/2410-1176.43.2020.220254 [in Ukrainian].
3. Ivanova, L. O., Serhiieieva, O. Ye., Kotlyk, S. V. (2017). Osnovy promyslovoho dyzainu [Fundamentals of industrial design]. Odessa: Astroprint. ISBN 978-966-927-276-8 [in Ukrainian].
4. Karpenko, N. A. (2016). Psykholohiia tvorchosti [Psychology of creativity]. Lviv: LVDUVS. Retrieved from: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/347/1/%D0%9A%D0%B0%D1%80%D0%BF%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%20%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%80%D1%87%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96.pdf> [in Ukrainian]
5. Turchyn, V. V. (2004). Osoblyvosti formuvannia proektno-obraznoho myslennia dyzainera [Features of the formation of a designer's project-image thinking] (Avtoref. dys. kand. mystetstvovnavstva). Kharkiv: Kharkivska derzhavna akademiia dyzainu i mystetstv [in Ukrainian].
6. Shcho take promyslove mystetstvo? Dizain, tekhnichna estetyka ta khudozhnie konstruktyruvannia [What is industrial art? Design, technical aesthetics, and artistic construction]. (2024). Top Hazeta. Retrieved from: <https://uaeu.top/rozvahy/shcho-take-promislove-mistetstvo-dizajn-tekhnichna-estetika-ta-khudozhne-konstruyuvannya.html> [In Ukrainian].
7. Gloag, J. (1934). Industrial Art Explained. G. Allen & Unwin [in English].
8. Maldonado, T. (1999). Design industrial. Arte & comunicação (Vol. 1). Edições 70 [in English].
9. Maley, D. (1967). Industrial Arts – A Study of Industry and Technology for Contemporary Man. McGraw-Hill. Retrieved from: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED014561.pdf> [In English].
10. Read, H. (1935). Art and Industry: The Principles of Industrial Design. Harcourt, Brace and Company [in English].
11. Tuttle, R. (2004). Thesis, Antithesis, Synthesis. In: Bloemink, B., & Cunningham, J. Design [does not equal] Art: Functional Objects from Donald Judd to Rachel Whiteread. Merrell in association with Cooper-Hewitt, National Design Museum, Smithsonian Institution [in English].

Подано до редакції 18.03.2025